

Όσιος Κοσμάς ο Ζωγραφίτης (+1422/3)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Καταγόταν από αριστοκρατική οικογένεια της Βουλγαρίας και έμαθε τα ελληνικά και βουλγαρικά γράμματα. Όταν οι γονείς του θέλησαν να τον νυμφεύσουν, αναχώρησε κρυφά και ήλθε στο περιλάλητο Άγιον Όρος. Έφθασε στη μονή του Ζωγράφου και μετά από λίγο καιρό φόρεσε το μοναχικό ένδυμα και ανέλαβε το διακόνημα του εκκλησιαστικού. Σε μία πανήγυρη της μονής Βατοπαιδίου είδε έκθαμβος τη Θεοτόκο να υπηρετεί τους εκεί μοναχούς.

Για την αρετή του, ο ηγούμενός του τον προόρισε για ιερέα και, μετά από προσευχή, του υπέδειξε η Θεοτόκος πως μπορεί να εξέλθει στην έρημο. Εκεί εξομολογούσε τους προσερχόμενους και αξιώθηκε προορατικού χαρίσματος, θαυματουργίας, θείων οραμάτων και προγνώσεως του τέλους του. Κατά τη νεκρώσιμο ακολουθία του «έδειξεν ο Θεός μέγα θαύμα· εμαζώχθησαν όλα τα θηρία από την έρημον και έστεκαν ολόγυρα. Και αφότου τον έθαψαν, εφώναξε καθένα κατά την φωνήν του, και τον ηυφήμησαν. Και τότε πάλιν υπήγαν εις την έρημον».

Ο αναχωρητής όσιος είναι ο μεγαλύτερος Ζωγραφίτης ασκητής. Το φοβερό κελλί, στο πλησίον της μονής του σπήλαιο, που σώζεται μέχρι σήμερα, έγινε ο τόπος πάλης με τους δαίμονες. Εκεί ετάφη και από εκεί αναχώρησε για τη χαρά του Κυρίου του. Σαράντα ημέρες μετά την ταφή αναζήτησαν το λείψανο του και δεν το βρήκαν.

Η μνήμη του τιμάται στις 22 Σεπτεμβρίου, που είναι και ημερομηνία της εκδημίας του.

Πηγή: Μοναχού Μωϋσέως Αγιορείτου, Οι Άγιοι του Αγίου Όρους, έκδόσεις Μυγδονία, Θεσσαλονίκη, 2007